

2009. május 6., szerda

Megújított szociális menetrend

P6_TA(2009)0370

Az Európai Parlament 2009. május 6-i állásfoglalása a megújított szociális menetrendről (2008/2330(INI))

(2010/C 212 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a megújított szociális menetrendről szóló, 2008. július 2-i lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában bizottsági közleményre (COM(2008)0412) (a megújított szociális menetrendről szóló közlemény),
- tekintettel a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó, a Bizottságnak címzett ajánlásokról szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A kollektív megállapodásokkal szembeni kihívások az EU-ban” című, 2008. október 22-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: a szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer megerősítése” című 2008. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0418),
- tekintettel a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség: a megújított kötelezettségvállalás” című, 2008. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0420),
- tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló, 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),
- tekintettel a „Növekvő egyensúly a munka és a magánélet között: a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása” című, 2008. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0635),
- tekintettel a Bizottságnak „Az uniós államháztartások hosszú távú fenntarthatósága” című, 2006. október 12-i közleményére (COM(2006)0574) és a Parlamentnek „A társadalombiztosítási rendszerek és a nyugdíjak jövőjéről: ezek finanszírozása és az individualizációs tendencia” című, 2008. november 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak „A szociális védelem korszerűsítése a nagyobb társadalmi igazságosság és gazdasági kohézió érdekében: a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív integrációjának elősegítése” című, 2007. október 17-i közleményére (COM(2007)0620) és a Parlamentnek az EU-ban társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a szociális védelmi rendszerek megfelelő forrásaira és a szociális támogatásra vonatkozó közös kritériumokról szóló, 1992. június 24-i 92/441/EGK tanácsi ajánlásra ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0544.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0513.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0039.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0556.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0467.

⁽⁶⁾ HL L 245., 1992.8.26., 46. o.

2009. május 6., szerda

- tekintettel „A rugalmas biztonság közös elveinek kidolgozása felé: több és jobb munkahely a rugalmasságon és biztonságon keresztül” című, 2007. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2007)0359) és a rugalmas biztonság közös elveiről szóló, 2007. november 29-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben!” Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” című, 2008. június 25-i bizottsági közleményre COM(2008)0394,
 - tekintettel „A 2007 tavaszi Európai Tanács számára készített időközi jelentés a szociális valóság felméréséről” című, 2007. február 26-i bizottsági közleményre (COM(2007)0063) és a szociális valóság felméréséről szóló, 2007. november 15-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a „Tisztességes munka mindenki számára – Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című, 2006. május 24-i bizottsági közleményre (COM(2006)0249) és a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽³⁾,
 - tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című, 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾ és a szegénység abban foglalt meghatározására,
 - tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló 2008. június 17-i állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, és különösen annak a szociális jogokra vonatkozó rendelkezéseire, valamint az EK-Szerződés 136. cikkére,
 - tekintettel a „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival”, című, 2006. november 22-i bizottsági zöld könyvre (COM(2006)0708),
 - tekintettel a vállalati szociális felelősség európai keretének előmozdításáról szóló, 2001. július 18-i bizottsági zöld könyvre (COM (2001)0366) és a „Növekedési és munkahely-teremtési partnerség megvalósítása: Európa mint kiválósági központ a vállalatok társadalmi felelőssége terén” című, 2006. március 22-i bizottsági közleményre (COM(2006)0136), valamint „A vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség” című, 2007. március 13-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az utcai hajléktalanság felszámolásáról szóló, 2008. április 22-i nyilatkozatára ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az ENSZ által 1966-ban elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, továbbá a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0241/2009),
- A. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságból az EU számára leghátrányosabb következmény a munkanélküliség drámai növekedése, ami a legebezhetőbb társadalmi csoportokat fogja súlyosabban érinteni; mivel a nagyobb arányú munkanélküliség együtt jár a vagyoni és egészségi állapot terén tapasztalható egyenlőtlenségek, a kirekesztés, a bűnözés, a biztonságérzet hiánya és a bizalomhiány fokozódásával,

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2008.11.20., 174. o.

⁽²⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 463. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

⁽⁴⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 130. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.

⁽⁶⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45.o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0163.

2009. május 6., szerda

- B. mivel az EU a jelenlegi válságtól függetlenül is szembesült már a gyenge gazdasági növekedés, a robbanásveszélyes demográfiai helyzet és az egyre globalizáltabb világ gazdaság teremtette életfeltételek miatt bekövetkező nehézségekkel,
- C. mivel 2007-ben a 18–24 éves európai polgárok 15,2 %-a korai iskolaelhagyó volt,
- D. mivel a foglalkoztatás sok ember számára még mindig nem biztosítja a szegénységből kivezető utat az Unióban, ahol 2006-ban a munkavállalók 8 %-a szembesült a szegénység veszélyével,
- E. mivel 2006-ban az európai polgárok 16 %-át veszélyeztette a szegénység; mivel a gyermekek, a nagycsaládok, az egyedülálló szülők, a munkanélküliek, a fogyatékkal élők, a fiatalok, az idősek, az etnikai kisebbségekhez tartozók és a migránsok különösen veszélyeztetettek,
- F. mivel gazdasági függőségük, a munkaerőpiacon a fizetések terén látható nemek közötti megkülönböztetés és az alacsonyabban fizetett munkahelyeken megfigyelhető nagyobb arányú jelenlétük miatt a nők még mindig fokozottabban ki vannak téve az elszegényedés veszélyének, mint a férfiak; mivel ez a helyzet növeli a szegénység tartós jelenlétének kockázatát a következő generációkban,
- G. mivel az utóbbi évek áremelkedései jelentős hatást gyakoroltak a háztartások költségvetésére, és aránytalan mértékben érintették a kiszolgáltatott társadalmi csoportokat,
- H. mivel a különböző tanulmányok (pl. a Russell Sage Alapítvány megbízásából a munka jövőjéről végzett kutatás) szerint a legfejlettebb gazdaságokban dolgozók egynegyede a közeljövőben alacsony fizetéssel és a szegénység megnövekedett veszélyével szembesülhet, mivel a rosszul fizetett munkák sok hasonlóságot mutatnak, lévén, hogy azokat gyakran az atipikus foglalkoztatás jellemzi, és az alacsony képzettségű munkavállalók, a részmunkaidőben dolgozók, a nők, a bevándorlók és a fiatalok ebből a szempontból veszélyeztetettebbek; mivel a rosszul fizetett munkák végzése általában generációról generációra száll, és mivel ez korlátozza a jó oktatáshoz, jó egészségügyi ellátáshoz és más alapvető életkörülményekhez való hozzáférést,
- I. mivel az EK-Szerződés 2. cikke kimondja, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőség az Európai Unió alapját képező értékek egyike,
- J. mivel Európa demográfiai változás előtt áll, amelynek legfontosabb jellemzője a várható élettartam növekedése és az alacsony születési ráta, bár ez utóbbi tendencia bizonyos országokban megfordulni látszik,
- K. mivel a demográfiai változás eredményeképpen 2050-ig várhatóan megkétszereződik az időskori függőségi ráta, ami különösen a népesség fizikai és mentális egészségi állapotára nézve jár majd következményekkel,
- L. üdvözlöi a Bizottság „Demográfiai jelentés 2008: A szociális igények kielégítése egy öregedő társadalomban” (SEC(2008)2911) című jelentését, amely elismeri a nem hivatalos gondozók társadalomban betöltött kulcsfontosságú szerepét; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg a gondozóknak a jövőbeni politika kialakításába történő bevonása mellett szóló erős társadalmi érveket,
- M. mivel a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatása nem teljesen ismert, azonban lehetetlen lesz elérni azt a célt, amely az EU-ban 2008 és 2009 között 5 millió munkahely létrehozását irányozza elő; mivel a gazdasági recesszió magasabb munkanélküliséghez és bizonyosan nagyobb szegénységhez vezet majd, és kihívás elé állítja az európai szociális modellt,
- N. mivel a pénzügyi és gazdasági válság növekvő munkanélküliséget és létbizonytalanságot okoz, így a társadalmi kohézió komoly terhelésnek van kitéve az egész EU-ban, amit számos tagállamban társadalmi törések és feszültségek mutatnak,

2009. május 6., szerda

- O. mivel az EU elkötelezte magát a társadalmi és környezeti szempontból fenntartható fejlődés célja mellett, és mivel teljes mértékben ki kell aknázni azokat a munkahely-teremtési lehetőségeket, amelyek e kötelezettségvállalásból adódhatnak,
- P. mivel a szociális párbeszéd fontos eszköz lehet a bizalmi válság kezelésében, amelyet a gazdasági válság mélyít el, hisz társadalmunkban sok ember fél a jövőtől; mivel egyenlő fontosságot kell tulajdonítani a már kirekesztetteknek, valamint azoknak, akik helyzete a jelenlegi válság miatt romlik,
- Q. mivel az EU beavatkozóbb intézményi rendelkezései – amelyeket a bizonyos mértékű jövedelem-újraelosztás és az „európai szociális modell” közös fogalma jellemez – kedvező hatással vannak a munkaerőpiacunk hátrányosabb helyzetű szegmensében dolgozó férfiak és nők millióinak munkában töltött éveinek minőségére,
- R. mivel a munkajogot és a kollektív megállapodásokat egyensúlyban tartó nemzeti jogi és egyezményes keretek – amelyek e modelleket szabályozzák – tiszteletben tartása ilyen különböző rendszerek esetén az összehangolt értékek előfeltételét képezi,
- S. mivel az atipikus foglalkoztatás esetében a kollektív tárgyalásban részt vevő felek által meghatározott szabályok és eljárások már nem érvényesülnek,
- T. mivel a megújított szociális menetrendnek azon az elven kell alapulnia, hogy az eredményes és hatékony szociálpolitika hozzájárul a gazdasági növekedéshez és a jóléthez, és mivel mindez segíthet a polgárok lankadó EU iránti támogatásának visszaállításában,
- U. mivel sajnálatos, hogy a megújított szociális menetrend nem foglalkozik az általános érdekű szociális szolgáltatások jobbiztonságával,
- V. mivel jelentős aggályok fogalmazódtak meg a megújított szociális menetrend szerepe és láthatósága kapcsán – többek között céljai egyértelműségének, illetve a nyomon követése módjának hiányára vonatkozóan –, valamint a szociális nyílt koordinációs módszer jelentőségének csökkenése kapcsán,
- W. mivel az európai szociális modellek alapja az értékek egysége a rendszerek sokféleségében, és kialakításuk általában a tagállamok felelősségi körébe tartozik, a Szerződésben, az alapjogi chartában és a reformszerződésben foglalt, szociális Európára vonatkozó célokat az EU átfogó céljaiként kell kiemelni, amennyiben az EU meg akar felelni polgárai elvárásainak és választ akar adni azok félelméire; mivel az Európai Tanács egymást követő tavaszi ülésein újra kitézték a szegénység és a szociális kirekesztés felszámolásának célját, és megismételték a lisszaboni menetrend szociális dimenziója megerősítésének szükségességét; mivel a tagállamok nemzeti foglalkoztatási és szociálpolitikáinak sikere vagy kudarca a többi tagállamra is hatással van, az európai szociális modell reformjáról folytatott vitának az EU és a tagállamok közötti eme kölcsönhatás középpontjában kell állnia,
- X. mivel a szegénység csökkentésére irányuló lisszaboni stratégia kudarcának – amelyet a jelenleg 78 000 000 szegénységben élő személy igazol – és a növekvő egyenlőtlenségnek központi kérdésnek kell lennie; mivel az EU-nak előrehaladást kell elérnie a szegénység és a társadalmi kirekesztés csökkentésével kapcsolatos uniós és nemzeti célok kidolgozásában és végrehajtásában, valamint olyan kulcsterületeken, amelyek tekintetében jelenleg rendelkezésre állnak mutatók, amennyiben az embereket meg kívánjuk győzni arról, hogy az EU elsősorban az embereket szolgálja, és csak ezt követően a vállalkozásokat és a bankokat,
- Y. mivel az Európai Közösségek Bírósága előtt folyó több eljárásban úgy alkalmazták a „politikai, szociális és gazdasági rend védelme szempontjából kulcsfontosságú rendelkezések” kitétel, hogy nem tették világossá, ki dönthet arról, hogy a közrendre vonatkozó általános rendelkezések védelme szempontjából mely rendelkezések kulcsfontosságúak a tagállamokban,

2009. május 6., szerda

- Z. mivel a Bíróság megállapította, hogy a tagállamok nem határozhatják meg egyoldalúan a közrend fogalmát, illetve nem írhatják elő egyoldalúan munkajoguk kötelező rendelkezéseit a másik tagállamban letelepedett szolgáltatók számára, és mivel nem világos, hogy ez kinek a hatáskörébe tartozik, ha nem a tagállamokéba,
- AA. mivel nincs egyértelmű különbségtétel a csak munkavégzésre irányuló alvállalkozás, a kétes kereskedelem és a valóban önfoglalkoztatókkal kötött szerződéseken alapuló szolgáltatásnyújtás között; mivel foglalkozni kell a csalárd gyakorlatok, valamint a valós civil és kereskedelmi üzleti kapcsolatok közötti különbséggel,

Kiemelt intézkedések

Európai szociális modellek

1. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a gazdasági recessziót figyelembe véve erősítse meg újra a szilárd szociális Európa fontosságát, amely fenntartható, eredményes és hatékony foglalkoztatási és szociálpolitikákat foglal magában; kéri a Bizottságot, hogy a 2010–2015-ös időszakra dolgozzon ki nagyra törő szociálpolitikai menetrendet;
2. kéri a Bizottságot, hogy sürgősen terjesszen elő koherens politikai tervet a tisztességes munkára vonatkozóan, az Európai Unió alapjogi chartájával összhangban;
3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a munkahelyteremtést és -támogatást ezekben a nehéz időkben a szociális menetrend élére helyezték; úgy véli, hogy a munkahelyeken a nagyobb rugalmasság ma fontosabb, mint valaha;
4. felkéri a Bizottságot, hogy elegendő a megújított szociális menetrendet más olyan kezdeményezésekkel, mint amilyen a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktum, az Európai Ifjúsági Egyezmény és az Európai Szövetség a Családokért, annak érdekében, hogy a hátrányos társadalmi csoportok jobban hozzájáruljanak a szociális ellátásokhoz;
5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bizottsági közleményben javasolt intézkedések nem elég következetesek ahhoz, hogy hatással legyenek az EU-ban a szegénység és a kirekesztés jelenlegi mértékére, illetve ahhoz, hogy megfeleljenek a társadalmi kohézió jelenlegi kihívásainak;
6. különösen sajnálja, hogy közleményében a Bizottság nem terjesztett elő javaslatokat az alábbi kérdésekben, amelyek a gazdasági szabadságok és szociális jogok közötti egyensúly megteremtése szempontjából kulcsfontosságúak:
 - az alkalmazás módjától függetlenül minden munkavállaló számára a munka területén alapvető jogokat előíró irányelv, az egyre növekvő számú atipikus munkavállaló védelmére;
 - a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (2000. november 27.) felülvizsgálata, amelyet nemek szempontjából semleges munkaértékelési rendszer kísérne a nemek között a bérezés terén látható különbségek csökkentése céljából, a gazdasági ágazatokon belül és azok között egyaránt; és
 - a határokon átnyúló kollektív tárgyalásokról szóló irányelv, a határokon átnyúló üzleti műveletek valós jellemzőivel összhangban;
7. hangsúlyozza, hogy a munkával kapcsolatos jogokra vonatkozó minimumkövetelmények további megerősítésére van szükség; tudatában van, hogy sem a gazdasági szabadságok, sem a versenyszabályok nem élveznek elsőbbséget az alapvető szociális jogokkal szemben;
8. megjegyzi, hogy a szociálpolitikának olyan kulcsfontosságú intézkedéseket kell felölelnie, mint a megerősített szociális jogok és szabadságok közötti jobb egyensúly kialakítása, a megkülönböztetés elleni küzdelem és az egyenlőség előmozdítása, valamint az európai szociális modellek modernizálása és reformja, egyidejűleg megerősítve azok értékeit;

⁽¹⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2009. május 6., szerda

9. megjegyzi, hogy annak körülhatárolása, hogy mi minősül „a politikai, társadalmi és gazdasági rend védelme szempontjából alapvető fontosságú” tagállami rendelkezésnek, politikai kérdés, és azt demokratikusan legitimált eljárás keretében kell meghatározni; felhívja ezért a Bizottságot, hogy kezdeményezzen nyílt vitát annak meghatározására, hogy mi minősül a közrendre vonatkozó általános rendelkezésnek, illetve szükség esetén tegyen jogalkotási javaslatot;
10. úgy ítéli meg, hogy most nem a szociális kiadások csökkentésére, hanem a strukturális reformok megerősítésére van szükség; hozzáteszi, hogy az EU-nak támogatnia kell a tagállamok szociális modelljeinek infrastruktúráit, ideértve az általános érdekű szociális szolgáltatásokat is, mégpedig egyetemes elérhetőségük, minőségük és fenntarthatóságuk fontosságának ismételt megerősítése révén;
11. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy – noha a pénzügyi válság rámutat az állami fellépés fontos szerepére a gazdasági tevékenység fenntartásában és a társadalmi kohézió megerősítésében – a Bizottság nem biztosította a közszolgáltatás jövőjét és kulcsfontosságú szerepét az Európai Unióban egy olyan keretirányelvre irányuló javaslat révén, amely az általános érdekű szolgáltatásokról szól;
12. felhívja a Bizottságot olyan jogalkotási javaslat benyújtására, amelynek célja az általános érdekű szociális szolgáltatások jobbiztonságának garantálása;
13. hangsúlyozza, hogy a szegénység hosszú távú megszüntetése érdekében meg kell találni a nemzeti szociális biztonsági rendszerek modernizálásának és reformjának módozatait, különös tekintettel a megfelelő minimálbér, a nyugdíjak és az egészségügyi szolgáltatások biztosítására; hangsúlyozza, hogy hatékonyabb megszervezésük és elérhetőségük fejlesztése, valamint az állami és magánszektor közötti partnerség fokozása révén van lehetőség a minimálbér és a nyugdíjrendszerek pénzügyi fenntarthatóságának és az egészségügyi szolgáltatások minőségének és hatékonyságának megerősítésére, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával, valamint az egyenlőtlenséget csökkentő progresszív adórendszerek bevezetésére irányuló nagyobb erőfeszítések támogatásával;
14. megjegyzi, hogy néhány tagállam bevezette a minimálbér fogalmát; javasolja, hogy más tagállamok is hasznosítsák az előbbieket tapasztalatait; felhívja a tagállamokat, hogy mindenki számára biztosítsák a szociális és a gazdasági életben való részvétel feltételeit, és különösen alkossanak jogszabályokat a minimálbérekre és egyéb, jogilag vagy általánosan kötelező erejű intézkedésekre vonatkozóan vagy a nemzeti hagyományoknak megfelelő kollektív megállapodások révén, amelyek lehetővé teszik a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalók számára a keresetükből való megfelelő megélhetést;
15. kéri a Bizottságtól és a tagállamoktól annak biztosítását, hogy minden polgár hozzáférjen az alapvető banki szolgáltatásokhoz;
16. továbbra is kitarthat amellett, hogy a sport és a kulturális tevékenységek a társadalmi integráció alapvető eszközei, amelyek elősegítik a személyes fejlődést, a társadalom javát szolgálják, és segítik a tehetségek kibontakozását;
17. kéri a Bizottságot, hogy a magas szintű egészség- és környezetvédelem biztosítása érdekében gondoskodjon arról, hogy a környezetvédelmi és egészségügyi kérdések az EK-Szerződés rendelkezéseivel összhangban sürgősen beépüljenek az EUs politikákba;
18. oszítja a Bizottság azon szándékát, hogy a szociális menetrendet új területekre is kiterjeszti; sajnálja, hogy a környezetvédelemmel gyakran csak az éghajlatváltozás szempontjából foglalkoznak; üdvözlöi a Bizottság ismételt nyilatkozatait, amelyekben támogatja az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra épülő fenntartható gazdaság létrehozását, ugyanakkor sajnálja, hogy a Bizottság javaslata nem tartalmaz semmilyen konkrét intézkedést az ökológiai és éghajlati válság társadalmi és egészségügyi hatásainak kezelésére;
19. hangsúlyozza, hogy a rendkívüli szegénység és az abból eredő társadalmi kirekesztés nem értelmezhető pusztán gazdasági síkon a számadatok alapján, hanem azokat az emberi és polgári jogok szempontjából is vizsgálni kell; elismeri, hogy a tőke és az áruk szabad mozgásának elve önmagában nem teszi lehetővé a szegénység és a tartós – főként az állandósult – szegénység felszámolását, valamint hogy a rendkívüli szegénység az érintetteket érzéketlenné teszi környezetük iránt, megfosztva a lehetőségektől, és kizárva őket a közösségi életben való tényleges részvételből;

2009. május 6., szerda

Foglalkoztatási és szociálpolitikák

20. üdvözli a Bizottság 2008 végén kiadott, a munka és magánélet közötti egyensúlyról szóló csomagjában szereplő javaslatokat; bátorítja a Bizottságot ajánlások megfogalmazására azon tagállamok számára, amelyek nyilvánvalóan elmaradnak az Európai Tanács 2002. évi barcelonai ülése által megfogalmazott, a gyermekgondozás tekintetében 2010-ig elérendő céloktól; felkéri a Bizottságot, hogy bátorítsa továbbra is a munkaadók nyitottságát a rugalmas munkaidő-beosztás tekintetében, amely optimalizálja az IKT használatát és ismeretét és a munkaszervezés új formáit, ezzel ösztönözve a rugalmas munkarendeket, illetve azoknak az üzleti, közigazgatási és iskolai munkanappal való összehangolását;

21. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a hivatás és a magán- és családi élet jobb összeegyeztethetőségére az IKT használatának és ismeretének és a munkaszervezés új formáinak optimalizálása révén, figyelembe véve a gyermekek szükségleteit és jólétét, egyidejűleg támogatva a hatékonyabb munkahelyvédelmet, amely megerősíti a szülők és „gondozók” jogát az igényeiknek megfelelő, rugalmas munkaidő-beosztásra, és amely külön figyelmet fordít arra, hogy ez elérhetővé váljon az alacsony jövedelműek és a bizonytalan munkahelyen vagy rossz körülmények között dolgozók számára;

22. sajnálatát fejezi ki a növekvő szegénységgel, különösen a gyermekszegénységgel szembeni uniós és tagállami politikák hatástalansága kapcsán;

23. ösztönzi a tagállamokat garantált minimálbér biztosítására a társadalmi integráció érdekében, a szubszidiaritás és arányosság elvével összhangban;

24. úgy véli, hogy az új demográfiai kihívások kezelhetők a szegénységben élő, az élelemhez, lakhatáshoz, oktatáshoz, fizetéshez nem egyenlő és nem megfelelő módon hozzájutó, továbbá a munka és a családi és magánélet összeegyeztetése terén nehézségekkel küzdő nők helyzetének orvoslása révén;

25. az „oktatás kifizetődik” jelszava által vezérelve felszólít a korai iskolaelhagyás hatékony megelőzésére és leküzdésére; hatékonyan szervezett oktatási rendszereket és a munkaerőpiac jövőbeli igényeihez igazodó iskolai tanterveket kér, amelyek figyelembe veszik a társadalmi igényeket és a technológiai fejlődést; felhív a „még egy esélyt nyújtó” iskolákkal kapcsolatos elképzelés, valamint az informális és nem hivatalos tanulási formák további népszerűsítésére és támogatására, mivel ez utóbbiakban a hagyományos iskolai oktatásnál nagyobb számban vettek részt a fiatalok és a felnőttek, hozzájárulva az Európai Unióban az iskolarendszertől kiesők számának csökkenéséhez; e célból felhív az EU oktatási rendszereiben megtalálható mindenféle egyenlőtlenség régóta várt felszámolására, különösen az alacsony színvonalú és szegregált oktatás megszüntetésére, amely visszafordíthatatlan negatív hatást gyakorol a perifériára szorult csoportokra, különösen a romákra;

26. ragaszkodik ahhoz, hogy hatékonyabb intézkedésekre van szükség az egész életen át tartó tanulás és képzés terén, amelyek célja jobb ismeretekkel felruházni a polgárokat, elsősorban a kevésbé képzetteket, hogy zökkenőmentesen és hátrányos megkülönböztetés nélkül (újra) beléphessenek a munkaerőpiacra, továbbá a szociális innovációhoz való hozzájárulás érdekében; javasolja a vállalkozói készségek – főként a nők és a fiatalok vállalkozói fellépése –, az IKT-készségek, a kommunikációs kompetenciák, a pénzügyi alapismeretek és a nyelvi készségek előtérbe helyezését;

27. hangsúlyozza az oktatás javításának szükségességét az EU-ban a tagállamok oktatási rendszereinek kompatibilissé és összevethetővé tételének felgyorsítása révén, a szakképesítések és szakmai követelmények kölcsönös elismerésének elősegítése céljából;

28. úgy véli, hogy az aktív társadalmi integrációs politikáknak jelentős hatással kell lenniük a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolására, mind a fizetett alkalmazásban lévők (a „dolgozó szegények”), mind a munkanélküliek esetében;

29. kiemeli az egyetemek és az üzleti vállalkozások közötti együttműködés támogatásának szükségességét, mivel fontos annak biztosítása, hogy e partnerek együttműködjenek és támogassák egymást saját szervezeteik, személyzetük és hallgatóik javára; úgy véli, hogy hidakat kell építeni az egyetemi tantervek és a vállalatok világa között, és a vállalkozások részére lehetőséget kell nyújtani, hogy a tanulmányi programokat kiegészíthessék, gyakornoki állásokat kínálhassanak, nyílt napokat szervezhessenek a diákok számára stb;

2009. május 6., szerda

30. felhívja a figyelmet arra, hogy kiegyensúlyozottabb megközelítésre van szükség a rugalmasság, a biztonság és a tisztességes bér biztosításának szükségessége között, amelynek célja a fiatalok és idősek, a tartósan munkanélküliek és a hátrányos helyzetűek munkaerő-piaci integrációja; javasolja, hogy a tagállamok a rugalmas biztonság nemzeti stratégiájának végrehajtásakor vegyék figyelembe a rugalmas biztonság közös elveiről szóló, 2007. november 29-i európai parlamenti állásfoglalást;

31. úgy ítéli meg, hogy mivel különösen pénzügyi és gazdasági válság idején gyakori a leépítés és az átszervezés, ilyenkor alapvető fontosságú a munkavállalók részvétele a munkájukat vagy a megélhetésüket érintő vállalati döntéshozatali eljárásokban; üdvözli az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK irányelv⁽¹⁾ közelmúltbeli felülvizsgálatát⁽²⁾; megismétli felhívását az európai üzemi tanácsok működésének további megerősítésére, amint azt a 94/45/EK irányelv alkalmazásáról szóló, 2001. szeptember 4-i állásfoglalásában⁽³⁾ is szorgalmazta;

32. kiemeli, hogy a foglalkoztatási és szociálpolitikáknak elő kell segíteniük a munkahelyteremtést, e politikáknak a jelenlegi gazdasági válsághelyzetben mielőbb érvényt kell szerezni, továbbá munkalehetőségeket és oktatási lehetőségeket kell kínálniuk, illetve ellensúlyozniuk kell a jövedelemkiesést; úgy véli, hogy e politikáknak aktívan ösztönözniük kell az embereket az álláslehetőségek felkutatására vagy saját vállalkozásuk beindítására; úgy véli, hogy a tagállamoknak e célból fontolóra kell venniük olyan, kisebb megterhelést jelentő finanszírozási csatornák létrehozását, mint a hitelgaranciák, a kamattámogatások, vagy a munkanélküli segélyek egy összegben történő kifizetése, amely a jövedelemkiesés ellensúlyozása mellett oktatási lehetőségek megragadását is lehetővé teszi, elősegítve, hogy a munkanélküliek új munkalehetőségeket találjanak; emlékeztet az aktív integráció Bizottság általi holisztikus megközelítésére, amely egyesíti a megfelelő jövedelemtámogatást, a befogadó munkaerőpiacokhoz való hozzáférést és a magas színvonalú szociális szolgáltatásokat;

33. felhívja a Bizottságot olyan kezdeményezésekre, amelyek révén egyértelműen megkülönböztethető egyrészt a munkaadó, az önfoglalkoztató és a kisvállalkozó, másrészt a munkavállaló;

34. hangsúlyozza, hogy létfontosságú az anyák támogatása a kisgyermek után nyújtott családi támogatások, valamint a munkaerőpiacra való visszatérésüket lehetővé tevő megfelelő keret létrehozása révén, különös figyelmet fordítva – kiszolgáltatottságuk okán – az egyedülálló anyákra;

35. kiemeli, hogy a szociális gazdaság mint alternatív vállalkozási forma alapvető szerepet játszik a fenntartható európai gazdaság kialakításában a nyereségesség és a szolidaritás ötvözése révén; hozzáteszi, hogy a szociális gazdasági vállalkozásoknak stabil jogi háttérre van szükségük; kiemeli az önkéntes munka kulcsfontosságú szerepét a szociális tevékenységek, különösen a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem és a hátrányosabb helyzetű társadalmi csoportok támogatása területén;

36. kiemeli, hogy nem minden ember képes dolgozni, továbbá jelenleg nincs mindenki számára munkalehetőség, és megerősíti az Európai Tanács 2008. december 11.-12. ülésén jóváhagyott 92/441/EKG ajánlása végrehajtásának fontosságát, amely „megfelelő forrásokat és szociális támogatást biztosít az emberi méltósággal összeegyeztethető élethez” a minimálbér-rendszer minden tagállamra való kiterjesztése, valamint a minimálbér szintjének a hozzáférés és a megfelelőség érdekében történő megemlése révén;

37. úgy véli, hogy a mikrohitelzés kialakítása fontos szerepet tölthet be a (tartós) munkanélküliek abbéli támogatásában, hogy önálló vállalkozói tevékenységet kezdjenek; rámutat, hogy a mikrohitelzés már számos ilyen helyzetben elősegítette munkavégzéshez való visszatérést, és az összhangban áll a növekedést és munkahelyteremtést célzó lisszaboni stratégiával; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a mikrohitel lehetőségeivel és rendelkezésre állásával kapcsolatos információk kidolgozását és azok hozzáférhetőségét, és aktívan célozza meg a társadalom azon csoportjait, amelyeknek a mikrohitel a leginkább előnyére válhat és arra a leginkább szükségük van;

38. felhívja a rugalmas biztonság megvalósítása és a szociális párbeszéd erősítése közötti szorosabb kapcsolat előmozdítására, tiszteletben tartva a nemzeti szokásokat és gyakorlatokat;

⁽¹⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

⁽²⁾ 2009/38/EK irányelv (még nem tették közzé a Hivatalos Lapban).

⁽³⁾ HL C 72. E, 2002.3.21., 68. o.

2009. május 6., szerda

39. ragaszkodik a kis- és középvállalkozások előtt álló bürokratikus akadályok megszüntetéséhez; felhív az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló bizottsági közleményben javasolt elvek további érvényesítésére;
40. miközben teljes mértékben elismeri a tagállamok bérpolitika tekintetében fennálló hatáskörét, javasolja, hogy a szociális partnerek nemzeti szinten vitassák meg a bérpolitika olyan új módszereit, amelyek visszafordíthatják a fizetések és a nyereség közötti százalékos viszony jelenleg csökkenő tendenciáját és nagyobb arányban részesítené a munkavállalókat a vállalatok bevételeiből olyan rendszerek alkalmazásával, amelyek mérséklik az infláció hatását; úgy ítéli meg, hogy ezeken a rendszereken keresztül a munkavállalók többletbevételeit a vállalatok által létrehozott különleges tőkealapokba lehetne átcsoportosítani; olyan ösztönzési módok megvitatására szólít fel, amelyek ilyen módszerek bevezetésére serkentik a vállalatokat, továbbá olyan jogi keretek megvitatására, amelyek úgy szabályozzák a munkavállalók hozzáférést ezen alapokhoz, hogy ez az idő előrehaladtával fokozatosan növekedjen; kiemeli annak fontosságát, hogy a szociális partnerek megújítsák a megfelelő jövedelemszintet jelentősen meghaladó minimálbéréket szavatoló, tisztességes megélhetést biztosító bérek iránti elkötelezettségüket annak érdekében, hogy a munkavállalók kilábalhassanak a szegénységből és hasznát lássák a munkájuknak;
41. kitarthat, hogy a megkülönböztetésmentesség és az esélyegyenlőség előmozdítása szilárd jogalkotási alapra és egy sor politikai eszközre támaszkodik, továbbá hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az egyenlőséget a megújított szociális menetrend minden aspektusába be kell építeni;
42. kéri a Bizottságot, hogy végezzen vizsgálatokat a tudás mobilitásának közép- és hosszú távú hatásairól annak érdekében, hogy az eredmények erős alapként szolgálhassanak a negatív hatások enyhítése érdekében tett intézkedésekhez;

Bevándorlás

43. felhívja a figyelmet azokra a negatív hatásokra (az agyelszívás lehetőségére), amelyeket a bevándorlás gyakorolhat a származási országok fejlődésére, beleértve a családok szerkezetére, az egészségügyre, az oktatásra és a kutatásra gyakorolt hatásokat; másrészt emlékeztet a gazdasági válságnak a befogadó országok munkaerőpiacain látható egyensúlyeltolódásban megnyilvánuló hatásaira;
44. hangsúlyozza a harmadik országokban való etikus toborzás fontosságát, különösen az egészségügyi területen dolgozók esetében, valamint felhívja azon tagállamokat, amelyek ilyenekkel még nem rendelkeznek, hogy dolgozzanak ki kódexet a nemzetközi toborzás gyakorlatára vonatkozóan;
45. hangsúlyozza, hogy a bevándorlás demográfiai változásra gyakorolt hosszú távú hatása bizonytalan, mivel az a migrációs hullámok ingadozásától, a családegyesítéstől és a születési rátától függ;
46. úgy véli, hogy a legálisan foglalkoztatott bevándorlók hozzá tudnak járulni a szociális biztonsági rendszerek fenntartható fejlődéséhez, és képesek garantálni saját nyugdíjjogosultságukat és szociális jogaikat;
47. hangsúlyozza, hogy az emberi jogokon alapuló, sikeres bevándorlási politikának a bevándorlók integrációja tekintetében következetes és hatékony stratégiát kell támogatnia az esélyegyenlőség elve alapján, amely az alapvető jogaik szavatolásában és a jogok és kötelezettségek közötti egyensúly biztosításában gyökerezik;
48. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy alkalmazzanak szankciókat azokkal a munkaadókkal szemben, akik az Unióban illegálisan tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárokat alkalmaznak; hangsúlyozza az illegálisan az EU-ban tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok kizsákmányolása elleni küzdelem fontosságát, tiszteletben tartva a kiszolgáltatott helyzetben lévők jogait; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a legálisan az EU-ban tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok jogszerű alkalmazásának lehetőségeit;
49. üdvözli a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelvre irányuló javaslatot (COM(2008)0414); felhívja azonban a figyelmet arra, hogy az irányelv ugyanakkor nem vezethet az Unió polgárai közötti, gazdasági helyzetük alapján történő, nagyobb megkülönböztetéshez;
50. úgy véli, hogy a nemzeti és a közösségi jog, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyezmények hatályos munkajogi rendelkezéseinek végrehajtása és alkalmazása megerősítésének elsőbbséget kell élveznie az EU intézményeiben és a tagállamokban;

2009. május 6., szerda

51. hangsúlyozza a megkülönböztetésellenes jogszabályok további megerősítésének szükségességét az egész EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, a bevándorlók sikeres integrációjának további előmozdítása céljából; megjegyzi, hogy a gazdasági válság aránytalanul súlyosan érinti a társadalom legkiszolgáltatottabb rétegeit, ahol gyakran magas a bevándorlók aránya;

Az EU a külkapcsolatok szintjén

52. úgy véli, hogy külkapcsolataiban az EU kezdeményezőbb szerepet tölthetne be az alapvető szociális és környezetvédelmi normák előmozdítása terén; meggyőződése, hogy további erőfeszítésekre van szükség a jogsértések megelőzésére, ellenőrzésére és szankcionálására irányuló mechanizmusok terén;

53. úgy véli, hogy az EU tehetne több erőfeszítést a tisztességes munkára vonatkozó programra irányuló nemzetközi menetrend befolyásolása és aktívan ösztönözhetné az ILO egyezményei, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartását, és úgy ítéli meg, hogy ez hozzájárulhatna a világbéke megvalósításához és az EU érdekeinek és értékeinek védelméhez is;

54. hangsúlyozza, hogy a közösségi jogi keret – akár az elsődleges, akár a másodlagos jogalkotáson keresztül történő – fejlődése semmilyen körülmények között nem lehet ellentétes az ILO-egyezmények keretében vállalt nemzetközi kötelezettségekkel;

55. megjegyzi, hogy az EU-nak egy szociálisan befogadóbb, gazdasági és környezeti értelemben fenntartható globalizációs folyamatot kellene célul kitűznie; tudomásul veszi, hogy a vállalatok üzleti magatartása nemcsak széleskörű gazdasági, hanem jelentős társadalmi hatást is gyakorol az EU-ban, valamint a harmadik országokban, különösen a fejlődő országokban; ezért sürgeti, hogy a Bizottság tevékenyen mozdítsa elő a vállalatok szociális felelősségvállalását, akár nem kötelező erejű jogi eszközök (soft law) támogatásán, akár – szükség esetén – jogalkotási javaslatokon keresztül;

Strukturális alapok

56. javasolja a strukturális alapok potenciáljának erősítését egyszerűsítés, rugalmasság és az eljárások javítása révén, valamint a társadalmi integráció dimenziójának megerősítését, azzal a céllal, hogy segítséget nyújtson a tagállamoknak a foglalkoztatási és szociálpolitikai eredményeinek javításában; felszólítja a tagállamokat és a régiókat a strukturális alapokról szóló általános rendelet 16. cikke⁽¹⁾ szerinti partnerek teljes mértékű bevonására; nyomatékosan ajánlja, hogy a kapacitások kiépítése érdekében az Európai Szociális Alapot (ESZA) tegyék elérhetővé a partnerek számára;

57. hangsúlyozza, hogy a megújított szociális menetrendnek világos kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy az EU strukturális és kohéziós alapjai segítik a szociális menetrend céljainak megvalósítását; ezért arra kéri a tagállamokat, hogy az ESZA-t és a többi strukturális alapot ne csak az emberek foglalkoztathatóságának, hanem a szociális infrastruktúrának a javítására is használják;

58. elismeri, hogy a szociális célok fő támogatási eszközei továbbra is a strukturális alapok; arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a más programokkal való szinergiákat és támogassák a többéves keretprogramok – például a Daphne, a Progress, a Közegészségügyi program és az Európa a polgárokért program – közötti következetességet;

59. kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a globalizáció által leginkább sújtott régiókra, valamint az új tagállamok azon régióira, ahol folyamatban van a szociális felzárkózás;

60. úgy véli, hogy a Progress program kísérleti projektek értékelésén keresztül hozzájárulhatna az európai szociális modellek modernizálásának jobb értékeléséhez;

61. úgy véli, hogy a személyek belső piacon történő szabad mozgásának következményeként az EU bizonyos területein, és különösen a nagyobb városokban új problémák jelennek meg az önmaguk ellátására képtelen személyek sürgősségi szociális ellátásával összefüggésben, amelyek további terheket rónak a hajléktalan vagy a társadalom peremére szorult személyek számára sürgősségi támogatást nyújtó állami és (jótékonyági) magánszolgáltatókra;

⁽¹⁾ A Tanács 1083/2006/EK rendelete (2006. július 11.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 210., 2006.7.31., 25. o.).

2009. május 6., szerda

Hathatós intézkedések*Szociális és civil párbeszéd*

62. hangsúlyozza, hogy a kölcsönös bizalom javítása révén növelhető a polgárok részéről tanúsított rugalmasság és a változások elfogadására való készség, e bizalom pedig a hatékonyabb és átláthatóbb szociális párbeszéd, valamint a szakpolitika kidolgozása és megvalósítása terén a hatékonyabb részvételi demokrácia biztosításán keresztül fokozható;
63. különösen fontosnak tartja, hogy a szociális párbeszéd ösztönözze a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos politikák kialakítását, és általában mozdítsa elő a munkahelyi körülmények javítását; kéri a Bizottságot, kezdeményezzen vitát arról, hogy miként lehet a nem teljes munkaidőben foglalkoztatottakat (ideiglenes, részmunkaidős, illetve határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók) bevonni a szociális párbeszédbe;
64. mivel az európai szociális partnerek közötti tárgyalások eredményei alig ismertek, közzétételük pedig nem megfelelő, a szociális párbeszéd eredményeinek tudatosítására szólít fel a párbeszéd hatásának javítása és fejlődésének előmozdítása érdekében;
65. úgy véli, hogy a szociális párbeszéd előmozdításán keresztül továbbra is ösztönözni kell az együttműködés kultúráját, amely a munkaerőpiacon a konfliktusalapú kultúra helyébe lépett;
66. úgy véli, hogy a civil társadalmi szervezeteket, valamint a szegénységet és a társadalmi kirekesztést megtapasztaló embereket közvetlenebbül, egyenlő alapon kell bevonni a gazdasági és szociális modellről folyó vitákba;
67. megjegyzi, hogy a szociális partnereknek erőfeszítést kell tenniük arra, hogy egy hosszú távú, fenntartható stratégia alapján kidolgozzon, meghatározott menetrendet és határidőket tartalmazó többéves terv mentén dolgozzanak;
68. széleskörű vita kezdeményezésére szólít fel az európai érdekeltek, a nemzeti állami hatóságok, a munkaadók, a munkavállalók és a civil társadalom részvételével a 2010 utáni időszak szociális menetrend-jéről;
69. megjegyzi, hogy a tagállamoknak új mérhető, kötelező és kvantitatív szociális célokat és mutatókat kell támogatniuk a 2010 utáni lisszaboni stratégiában, beleértve a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása melletti elkötelezettséget, valamint új társadalmi fejlődési paktum kidolgozását, amely meghatározza a célokat és az új, szociálisan fenntartható és globálisan igazságos EU szerkezetét, amely a szociális nyílt koordinációs módszert tartóoszlopként építi fel és erősíti;
70. megjegyzi, hogy a vállalatok nemcsak gazdasági, hanem szociális szempontból is fontos szerepet játszanak az EU-ban; ezért felhívja a figyelmet a vállalati szociális felelősségvállalás előmozdítására, valamint annak szükségességére, hogy sürgős előrelépés történjen a munkakörülmények javítása tekintetében – beleértve a tisztességes bérezést – a szociális modell alátámasztására és a szociális dömping megelőzésére;
71. támogatja a Parlament és a civil társadalom közötti tényleges párbeszédet, egy olyan párbeszédet, amelynek kibontakozására központi, regionális és helyi szinten a tagállamokban is szükség van;
72. megállapítja, hogy az önkéntesség európai éve ideális lehetőség volna az EU-nak arra, hogy kapcsolatokat építsen a civil társadalommal; felhívja a Bizottságot annak előkészítésére, hogy 2011-et az önkéntesség európai évének lehessen nyilvánítani, a megfelelő jogalkotási javaslat mielőbbi előterjesztése révén;
73. úgy ítéli meg, hogy a civil társadalmat már a kezdeteknél be kell vonni a döntéshozatali folyamatokba, az információknak pedig nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lenniük, a visszacsatolásnak kölcsönösnek kell lennie, a változtatásokra adott mozgásteret pedig egyértelművé kell tenni a részt vevő felek számára;
74. hangsúlyozza a konzultációs folyamat jelentőségét és értékét, mivel hatékony eszközként szolgál a polgárok felhatalmazására azáltal, hogy lehetővé teszi a számukra az uniós szintű politikaformálási folyamathoz való közvetlen hozzájárulást; kéri a Bizottságot, hogy tegyen további lépéseket a jövőbeni uniós konzultációkról történő nyilvános tájékoztatás érdekében a médiumokon és más, nemzeti regionális és helyi szintű megfelelő fórumokon keresztül;

2009. május 6., szerda

75. úgy véli, hogy az európai uniós intézményeknek, a nemzeti szintű szociális partnereknek és civil társadalomnak sürgősen el kell fogadniuk egy „szociális paktumot”, amely reális, kötelező erejű célokhoz és mutatókhoz kötött szociális intézkedéseket foglal magában;

76. megjegyzi, hogy a civil részvétel gyermekkorban kezdődik, és felhív a gyermekek és a fiatalok számára helyi, regionális és nemzeti szinten szervezett részvételi struktúrák és kezdeményezések ösztönzésére és támogatására;

Unió jog

77. hangsúlyozza, hogy folytatni kell a szociális biztonsági rendszerek összehangolásáról szóló rendelet és a nyugdíjjogosultságok átvihetőségéről szóló irányelv, valamint a vallástól vagy meggyőződéstől, foglalkozástól, kortól vagy szexuális irányultságtól független, egyenlő bánásmód elvének végrehajtásáról szóló irányelvre irányuló javaslat kidolgozását és véglegesíteni kell ezeket;

78. felszólít az uniós szintű jogalkotási folyamat javítására azáltal, hogy világossá teszik, hogy miért van szükség uniós szintű intézkedésekre, biztosítják a tartalom minőségét, és gondoskodnak a társadalmi, környezeti és gazdasági hatásokra kiterjedő, megbízható és független hatásvizsgálatok elvégzéséről; felhív különösen a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2003. évi intézményközi megállapodás⁽¹⁾ hatékony végrehajtására;

79. hangsúlyozza, hogy kiemelten fontos a tagállamok közötti hatékony együttműködés és az uniós jog átültetésének hatékony nyomon követése;

80. úgy ítéli meg, hogy a jobb uniós jogalkotás során aktívan törekedni kell a civil társadalom bevonására, és foglalkozni kell a polgárok aggályaival, ezáltal elősegítve az EU-hoz való közeledésüket;

Nyílt koordinációs módszer (OMC)

81. úgy ítéli meg, hogy uniós szinten szorosabban össze kell kapcsolni a gazdasági, környezetvédelmi és szociálpolitikai intézkedéseket, a lisszaboni menetrend eredeti céljainak megerősítésével, valamint annak biztosítására, hogy a gazdasági és foglalkoztatási politikák tevékenyen hozzájáruljanak a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolásához;

82. hangsúlyozza, hogy szükség van az alapvető szociális jogok jogilag kötelező erejű chartájának elfogadására;

83. úgy ítéli meg, hogy uniós szinten szorosabban össze kell kapcsolni a gazdaságpolitikai, környezetvédelmi és szociálpolitikai intézkedéseket; megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés szerint az EU politikáinak meghatározásakor és végrehajtásakor minden fontos szociálpolitikai szempontot figyelembe kell venni;

84. úgy ítéli meg, hogy a lisszaboni stratégia 2010 utáni szakaszának magában kell foglalnia a megerősített nyílt koordinációs módszert, és felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is bátorítsa a tagállamokat – többek között a szegénység csökkentésére és a társadalmi befogadásra vonatkozó – számszerűsített nemzeti célok kitűzésére, amelyeket különösen új, mérhető mennyiségi mutatók támasztanak alá;

85. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy teremtsen lehetőséget az Európai Parlament tényleges bevonására a lisszaboni stratégia 2010 utáni alakításába;

*

* *

86. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

(1) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.